

tillkjendegive Ministeriet nogen Tillid, det tror jeg langt fra; men jeg tror ogsaa at være overbevist om, at Ministeriet slet ikke bryder sig om at faae denne Tillid — Conseilspræsidenten har jo klart og tydelig erklæret, at han ikke vil vige for Andet end en Rigsdagsparlamentarisme, det vil sige, han vil kun vige, naar begge Thing gaa bestemt og klart imod ham; sølgelig bryder han sig ikke om, enten her er Tillid eller Ikke-Tillid, naar han blot har Tillid i det andet Thing. Men hvad der er værre end det, at der ikke ligger Tillid i det foreliggende Finanslovsforslag er, at der ligger en Underkastelse. Der ligger en Underkastelse, man maa høre sig for den Magt, som Ministeriet har udøvet efter vor Formening uden for Grundlovens Grund. Alle vare ved Forhandlingen her om den Provisoriske enige om, at Udstedelsen af en saadan Lov var uberettiget og stridende mod Grundloven, og derfor forkastede man den, men Provisoriet selv er ikke skaffet ud af Verden ved den Forkastelse, som skete den 7de November; det er det ikke, thi Ministeriet erklærede, at man ikke ansaa sig forpligtet til at forlange nogen ordinær Finanslov, og at man maa ansaa sig fuldt berettiget til atter at udstede et nyt Provisorium. Saalænge altsaa det Ministerium, der har afgivet en saadan Erklæring, staaer, saalænge eksisterer Provisoriet endnu; saasnart man holder stærkt paa det ringeste Spørgsmaal overfor et saadant Ministerium, kan det medføre den samme Tilstand. Naar vi da undgaa et nyt Provisorium, er det kun af Frygt og Underkastelse, fordi vi ikke tør gjøre det sidste Skridt og stemme imod Ministeriet. Det er derfor, jeg siger, der ligger noget i dette Finanslovsforslag, som er værre end en Tillidserklæring; der ligger en Underkastelse, og derfor kan jeg for mit Bedkommende ikke være med til at give min Stemme dertil. — Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) kan jeg ikke forstaa. Han har villet gjøre gjældende og vilde gjøre gjældende i Gaar, at man ikke ved den Finanslov, som vil komme til at foreligge efter Afstemningen, foregreb Noget, som vi have søgt at hævde i vort Valgprogram af 25de April. Det Samme søgte det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Lermansen) at gjøre gjældende, idet han sagde, at disse Forsvarsudgifter, som man nu bevilgede, kun vare de samme, som man pleier at bevilge hvert Aar, de vare nærmest at betragte som ordinære. Selv om vi have dem opførte paa vor Forsvarsplan, kunde de kun betragtes som ordinære og ikke som extraordinære, fordi vi sædvanlig have givet saadanne Bevillinger. Jeg maa imidlertid i den Henseende erindre om, at, naar vi have givet saadanne Bevillinger som f. Ex. Pantserfibe og lignende, saa er det egentlig fordi — og deri tror jeg, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og jeg have været enige — vi aldrig have betragtet det som noget

Ordinært, men som noget Extraordinært, som vi egentlig ere halvt tungne til at gaa ind paa af Hensyn til Forhandlinger med politiske Modstandere, og af andre Hensyn. Vi ere altid gaaede ud fra den Erkjendelse, at det er noget Extraordinært, og vort Valgprogram af 25de April var det, at extraordinære Udgifter kun maatte udredes gennem en Indkomst- og Formuesskat. Her er altsaa Noget, som er i fuldstændig Strid med vort Valgprogram. Jeg kan forstaa denne Betragtning hos det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds, thi han har jo altid ved enhver Leilighed stemt for den Slags Ting og betragtet dem som noget Ordinært; men det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har til enhver Tid ved de i foregaaende Aar givne Bevillinger hævdet det Modsatte, og gjort Alt for at holde dem ude til en vis Tid. — Han kom i sin Resolution mod det ærede Medlem for Kolbing til at sige, at det, at gaa mod Finansloven nu, var et Topmaal af Uforstand (En Stemme: Hvem sagde det?). Det sagde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Det er kjedeligt nok, at det ærede Medlem saa tilbøjelig kommer til en saadan Erkjendelse, det havde været bedre, dersom han gennem flere Aar havde haft den Erkjendelse, at en Opposition og en Arbeiden fremad for Indførelsen af det parlamentariske System var et Topmaal af Uforstand. Hvad var Grunden til vor Stilling over for Finansloven i Fjor? Det var, at vi vilde hævde Folkets Ret og Myndighed, og Følgen af vor Stilling var, at vi vare enige om at ville holde den trods de Følger, den kunde medføre. Havde det ærede Medlem den Gang sagt, at det var et Topmaal af Uforstand, havde vi maaske ikke haft den Provisoriske, og saa havde vi staaet ikke lidt bedre, end vi nu staa. Nei, have vi taget et Standpunkt, maa vi holde det. Det gaar ikke an, at man bagefter kommer og siger, at det er et Topmaal af Uforstand, at indtage et saadant Standpunkt, thi derved bryder man Staven over sin egen tidligere Politikk. Man har bestandig fra vor Side hævdet og vil fremdeles hævde, at den eneste rigtige Magt, der er tillagt Folkethinget i Forfatningen, den eneste Ret, hvorigennem man kan udøve nogen Indflydelse, er igjennem Bevillingsmyndigheden, altsaa gennem Finansloven; men nu pludselig ser man, at vil man udøve en Smule Ret igjennem Finansloven, saa faar man en provisorisk Finanslov, og naar man har faaet den, saa siger man, uden at afvente, hvad Befolkningen vil sige, som i Henhold til Grundlovens § 49 kan tage umiddelbar Del med: Nei, Bevillingsmyndigheden kan ikke bruges til at hævde Folkets grundlovmæssige Ret, vi maa tage Kampen op paa andre Punkter. Jeg kan ikke forstaa, at man, efter at man i en Række af Aar har søgt at gjøre gjældende, at det er igjennem Bevillingsmyndigheden, man skal gjøre Folkets grundlovs-